

Könyvajánló helyett

Belga: Jön a Gólem!

„...mi választottuk őket, minket képviselnek yeah!”

Akkor jöjjen néhány életrajzi adat: Ed Wood (néha Daniel Lewis, néha Flint Holloway), született 1924-ben, meghalt 1978-ban. Életének 54 éve alatt több, mint negyven filmet készített, köztük (az azóta igencsak legendássá vált) „Plan 9 from Outer Space”-szel.

Érdemei elismeréseként a filmtörténet legrosszabb rendezőjeként szokták emlegetni.

BELGA: (belgák) – ókori kelta nép É-Galliaiban, és Britannia Ny-i partvidékén. Belgiumot a belgákról nevezték el, de mai lakói, a flamandok és a vallonok nem az ókori belgák utódai. (Új Magyar Lexikon)

És akkor most egy éles, baumgartner-féle kanyar: van tehát egy zenekar, amit a fellel-

hető információk alapján három napig szeretett a Pannon rádió, aztán annyira már nem („csán-gó brékések, szevasztok!”); van egy zenekar, amit sem a BKV, sem a jelentősebb gyorsétterem hálózatok nem ölelnek a keblükre, s amely bandát nem feltétlenül szeretik a buszsofőrök, a nyugdíjasok, az önjelölt táltsók, valamint Gengszter Zoltán és Dr. Gyurcsók; és van egy zenekar, amelynek íme! itt a második albuma, s ez többek között azért is jelentős, mert a.) a fene sem gondolta volna annak idején, hogy ez az öt srác, aka Bau-xit, Tokyo, Mégötölvés, Titusz és az azóta (azonosítója alapján érthető okokból) kivált Secretman ilyen magasságokba képes repülni felfelé; ill. b.) a második albumon simán lemerethető a felemelkedéssel (lásd

koncertezés és rajongók fokozottabb megjelenése) töltött idő gyümölcse – szóvalhogy milyen is lett az az átok cserebogár.

Mert hogy jött a Gólem.

Igazából nekem már a borító is bejön, merthogy az Ed Wood féle Gólem-film és a Belgák hepciáskodó kivagyisága olyan embertelenül összepasszol, hogy az már szinte szép, sőt, megkockáztatnám, hogy ennél jobb már csak akkor lett volna, ha az „Anatomy of a Psycho” című ’61-es remekmű plakátja került volna előre... mindegy, csak úgy mondom, vidám ez így is. Tizenhat szám került idén a korongra (fű, ezt a szót már olyan régen szeretném elsűtni, ez olyan kritikusos, értik) – persze akadnak nyomibbakk is, főleg ahhoz képest, hogy az első cédén (*Majd Megszokod*) szinte az összes dal telitalálat volt, de akkor is: még a gyengébb nótákban (például a „Mocsos”-ban) is akadnak olyan momentumok, amire azt mondja az ember, hogy hehehe. És akkor még egy szó sem volt az igazán dögösről sikeredett mókákról, mint pöle a „Hazakísérlek”, vagy a „Képvisező boogie” – ezek nem egyszerűen kacagatók, hanem ízig-vérig belgások is: istentelenül ironikusak és pofátlanok, és akkor ki ne felejtsem a kedvencemet, a „Gyere Kislánya, Gyere” című ős-Beatrice feldolgozást, amiben nem elég, hogy még Csuka Mönika és Nagy Ferő hangja is felcsendül, de saját stílusparódiájaként sikerült talán az egyik legjobb diszkó-slagert a nagyerdemű elé tárni, ami azért igen-csak nagy szó – mondom, én imádtam, nem lemezlovas az, aki nem játssza le egy este leg-alább egyszer.

Jött a Gólem, látott és győzött – ja, most szóltak, hogy a buszsofőrök igenis szeretik a Belgát, kijárnak még a koncertekre is. Mer’ megérdemlik.

Ablak(ablak)Zsiráf(zsiráf!)

Programajánló

Vajda Péter Művelődési Központ Közösségi Háza
Szarvas, Szabadság u. 36. (bejárat a Béke u. felől)
Tel.: 66/210-064

Családi hétvégek

Játszóházi foglalkozások a Művelődési Központ szervezésében

Május 22. (szombat) 10⁰⁰-12⁰⁰ Fakopáncs-fafaragó szakkör

A foglalkozást vezeti: Urbancsok Máriusz fafaragó

Szakköri díj: 500,- Ft/fő/hónap

A családi hétvégek szakkörei tevékenységbe a tagokon kívül bárki bekapcsolódhat! Belépő: 150,- Ft, család: 300,- Ft

Május 17-én 17.00 óratól Lámpa Klub (fényterápiás gyógyítás)

Május 22-én 14.00–16.00 óráig a Szarvasi Kézműves Egyesület taggyűlése

A programok, vásárok helye: Közösségi Ház (Szarvas, Szabadság u. 36., Lengyel Palota, bejárat a Béke u. felől)

További információ: Tasné Gazdag Ildikó és Molnár Krisztina

Tel.: 66/210-064

Május 21-én 17.00 órakor általános iskolások szlovák nyelvű szavaló és ének versenyének díjkiosztó gálaműsora a Művelődési Központ nagytermében. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

GYERMEKNAP – SZARVAS

MÁJUS 29. SZOMBAT

Kossuth tér (a Művelődési Központ mögötti játszótér)

10⁰⁰ PÁN PÉTER – Visszatérés Sohaországba ingyenes családi filmvetítés a Turul Moziiban

13⁰⁰ Tátika verseny
Közben: Gyermekrajz pályázat eredményhirdetése

14³⁰ Általános Iskolák bemutatkozó zenés műsora. (Szarvas Város Általános Iskolája; Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola; Szlovák Iskola)

15⁰⁰ Süni Bábcsoporthoz előadása

15³⁰ Helyismereti vetélkedő eredményhirdetése

16⁰⁰ PRINCESS
A Princess együttes fellépése ajándék a város gyermekeinek Szarvas Város Általános Iskolájának alapítványaitól („Tehetség és Siker Alapítvány”, „Kézenfogva a Jövőért Alapítvány”).

16³⁰ Kosárlabda-bajnokság eredményhirdetése
Társastánc-bemutató
Ákom-bákom Egyesület műsora
Aerobik bemutató – Blue-Gym Aerobik Egyesület

18⁰⁰ BOJTORJÁN zenekar koncertje

Programok a Játszótéren

10⁰⁰ Rendőrségi bemutató
A Hatvanlakás előtti parkolóban technikai

bemutatóval és kerékpáros ügyességi versennyel várják a gyerekeket a szarvasi Rendőrkapitányság munkatársai.

10⁰⁰ Kosárlabda verseny
Lebonyolító: Szalontai Gergely

Nevezés előzetesen a Vajda Péter Művelődési Központban 3+1 fős csapatokkal, három korcsoportban. 1. korcsoport: ált. isk. alsó tagozat. 2. korcsoport: ált. isk. felső tagozat. 3. korcsoport: középiskola. A versenyen mindenki saját felelősségére vehet részt!

13⁰⁰ Kézműves gyermekfoglalkoztatás
Mézskalács-díszítés * Fonáltechnikák * Rongybaba-készítés * Csuph figurák készítése * Fafaragás-agyagozás * Korongozás

13⁰⁰ órától – 18⁰⁰ óráig:
Óriáscsúszda, ugrólóvár – szórakozás kicsiknek, nagyoknak

Játszóház – Gólyalábazás, karikahajtás, célbadobás, ugróiskola, óriásmalom, óriás sakk

Rendező: Szarvas Város Önkormányzata
Vajda Péter Művelődési Központ
Eszé esetén a rendezvény helyszíne a Művelődési Központ.

A rendezvényre kirakódó vásárosokat nem fogadunk!

Idézőjel

Jobb megtenni és megbánni, mint megbánni, hogy nem tettem meg

(Bocaccio)

A fiú Hungarisztánból

A tabla egy indiai ütős hangszer. Akik szeretik az indiai zenét, biztosan ismerik, a szitár mellett a tabla hangja a meghatározó. Úgy szól, ahogy a neve hangzik: tabla.

Pontosabban úgy is tud szólni. A tabla úgy szól, hogy mikor Mótján Tibor – az ifjabbik – meghallotta, tudta, érezte, eldöntötte, hogy ő ezen a hangszeren fog megtanulni játszani. Ez három évvel ezelőtt történt. Megtanult. És ha valaki látja, hallja őt játszani, már észbe sem jut megkérdezni: Miért éppen a tabla? Ez ugyanolyan értelmetlen lenne, mint a szerelme arról kérdezni, miért szereti éppen őt, a kedvesét.

Hétéves kora óta zenél. Tanult hegedülni, zongorázni, basszusgitározni.

– Próbálkoztam néhány kevésbé ismert hangszerelemmel is – mondja. Felpattan a szőnyegről és előkap a sarokból egy posztóba csomagolt hosszúkás valamit, ami kibontva úgy néz ki, mint egy jókora durung. Egyik végét a szájához emeli és fejét oldalra fordítva belefúj.

– Ez a didgeridu, az ausztrál őslakosok hagyományos hangszere. Mosolyog, mikor kérdem hol vannak benne kifeszítve a húrok s mutatja a belsejét, amin át lehet látni, úres. De nem hagy sokáig állni, mert...

– A tabla a legzenésibb ütős hangszer. Később beszélt arról is, miért. Az egészről szinte semmit nem értettem. Feljegyezni annyit tudtam, hogy az indiai, az európaiólól alvóteően különböző, de teljesen komplett zenei rendszer, ami kétezer éve alig változott. A hév ahogy beszélt, a lelkesedés, az a szeretetteljes mosoly, ami arcára kiült miközben a tabla titkaiba próbált beavatni, abszolút meggyőző volt.

– Hajnali kettőkor érkezünk meg Delhibe – kezdődik a féléves indiai tartózkodás története – Szerencsére Tóth Szabolcs szitáros barátom már járt ott és volt valami elképzelése, merre érdemes elindulnunk, hogy olcsó, de megfelelő szállást keressünk. Az első napokban felkerekedtünk, hogy hangszerrel vásároljunk. Az egyik üzletben arra lettünk figyelmesek, hogy a sarokban egy kicsi ember elkezdett szitározni. Próbálgatta a hangszerrel, amit a boltból rendelt. Beszédbe elegyedtünk vele és másnap már a vendégei voltunk. Kiderült, hogy a véletlen India egyik leghíresebb szitárosával hozott össze minket, aki szívesen vállalta, hogy tanítsa a messi „Hungarisztán”-ból jött fiatalembert. Merthogy az nem úgy van ám, hogy az ember elhatározza, hogy megtanul tablázni itthon. Ugyan kítő? Mindössze ketten tudnak Magyarországon professzionálisan játszani ezen a hangszeren. De úgy látszik, ha az ember eléggé elszánt, megtörténe-nek azok a szerencsés véletlenek, amelyek segítik őt.

– Az operaház melletti zongoraműhelyben dolgoztam. A tanult szakmám ugyanis zongora-készítő, javító. Egyszer egy férfi azzal jött be, hogy szitárhúrokat szeretne vásárolni. Ez az ember Horto-

bagyi László volt. Festő, zeneszerző, szitáros, polihisztor. Ő kezdett el tanítani.

– És a vonzalom a tabla iránt nem csökkent, hanem fokozódott. Olyannyira, hogy Tibor feladta a tanulását az egzisztenciáját, munkahelyét, a reprezentatív zongoraműhelyt. Később, mikor megérett benne az elhatározás, hogy barátjával Indiába megy, hogy ott foly-

tassza a tanulást, még a lakásra gyűjtögetett pénzt is kivették a takarékból.

– A zenélést a legfontosabb dolgnak tartom – válaszolja a kérdésre, hogyan volt batorsága egészen másképp viselkedni, mint ahogy azt egy huszoneg éves fiatal embertől a környezete általában elvárja. – A szüleim megértőek, és szinte semmire nem költök, „minimál költségvetésen” élek. Indiában egyébként olcsóbb volt az élet mint itthon.

– Hogyan lehet itthon folytatni? – Két vonalon szeretnék elindulni. A nyolcvanas években állt össze utóljára Hortobágyi László Gayan Uttejak Orchestra nevű nemzetközi zenekara, mellyel most új európai turnét tervez. Ebben az együttesben én lettem a tablás. Egy szük réteg igen nagyra értékelt Hortobágyi munkásságát. Különleges zeneműveket írt, melynek alapstruktúráját az indiai zene adja, de kiegészül a jamaicai dobostól a pravoszláv férfi kóruson keresztül a muzlím lélektől, dolgozom azon, hogy megfeleljek ennek a felkérésnek.

– Milyen hatással volt rád az ottlét, az ország, a különleges zenei kultúra?

– Biztosan megváltoztam, mint ahogy minden megváltoztatja az embert, amibe mélyen beássa magát. De számomra a zene volt ott is a legfontosabb. Mikor zenélek, nem gondolok semmire. Egy módosult tudatállapot. A zene felém a földtől. Ez nem csak az indiai zenére vonatkozik, ugyanilyen hatású lehet a klasszikus európai zene, vagy a dzsessz. Az indiai zene az, amiben esszenciálisan megtaláltam azt amit már régóta keresek.

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat

Magáról az országról nem sokat